

عنوان مقاله:

سرمایه مدیریتی و ارزش آفرینی

محل انتشار:

فصلنامه مدیریت توسعه و تحول، دوره 11، شماره 38 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

محسن محرم خانی - دانش آموخته کارشناسی ارشد، گروه حسابداری، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

مهدی بشکوه - استادیار، گروه حسابداری، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران (عهده دار مکاتبات)

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش بررسی ارتباط سرمایه مدیریتی و ارزش آفرینی است. جامعه آماری این پژوهش شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران است، که بر اساس شرایط در نظر گرفته برای انتخاب نمونه، ۱۲۳ شرکت به روش حذف سیستماتیک طی سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۵، انتخاب و اطلاعات آنها جمع‌آوری و با استفاده از رگرسیون چندگانه برای داده‌های تابلویی آزمون گردید. در این پژوهش سرمایه مدیریتی به بعد سرمایه انسانی اعضای هیئت مدیره که خود به چهار جزء تحصیلات، تخصص، تجربه حرفه ایی (در صنعت) و اعتبار تشکیل شده است، و بعد سرمایه اجتماعی هیئت مدیره که خود از دو جزء خارجی و داخلی تشکیل شده است، تقسیم شد. همچنین از معیار کیوتوبین به عنوان شاخصی برای ارزش آفرینی استفاده شد. نتایج نشان می‌دهد که در میان اجزای سرمایه انسانی اعضای هیئت مدیره، تجربه حرفه ایی (در صنعت) دارای ارتباط مثبت و معنادار، و اعتبار داری ارتباط منفی و معناداری است، علاوه بر این در میان اجزای سرمایه اجتماعی، سرمایه اجتماعی خارجی از رابطه منفی و معناداری با ارزش آفرینی برخوردار است. رابطه معناداری بین سرمایه انسانی اعضای هیئت مدیره و سرمایه اجتماعی اعضای هیئت مدیره با ارزش آفرینی مشاهده نشد. درحالی‌که بین سرمایه مدیریتی اعضای هیئت مدیره و ارزش شرکت رابطه مثبت و معناداری برقرار است.

کلمات کلیدی:

سرمایه مدیریتی، سرمایه انسانی اعضای هیئت مدیره، سرمایه اجتماعی هیئت مدیره، ارزش آفرینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1213662>

